

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 stycznia 2018 r. odmówił wnioskodawcy A. G. (1) prawa do przyznania rekompensaty w związku z pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odmawia ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach z powodu braku udowodnienia 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. ZUS nie zaliczył wnioskodawcy do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przędzalni (...) w Ł. im. Generała W. w Ł. w okresach od 1.09.1966r do 19.07.1971r i od 12.02.1972 do 3.04.1984r.

/decyzja – k. 8-9 plik II akt ZUS/

Ubezpieczony A. G. (2) uznał w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 19 lutego 2018 r. złożył od niej odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi w zakresie rekompensaty podnosząc, iż w okresie zatrudnienia w Przędzalni (...) w Ł. faktycznie zatrudniony był jako konserwator maszyn włókienniczych, a nie jako ślusarz brygady remontowej, w związku z czym posiada 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

/odwołanie – k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od powyższej decyzji ZUS. W uzasadnieniu przywołał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

### **Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:**

A. G. (1) urodził się w dniu (...) Nie należy do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/bezsporne/

W spornym okresie tj. od 1 września 1966 r. do 19 lipca 1971 r. oraz od 12 lutego 1972 r. do 30 kwietnia 1984 r. wnioskodawca został zatrudniony w Przędzalni (...) w Ł. na stanowisku ślusarz remontowy maszyn.

Do czerwca 1969 roku wnioskodawca był uczniem pracując przez 3 dni w tygodniu po 8 godzin.

/świadczenie pracy k. 4, 5 plik II akt ZUS, k. 15 – 21 umowy o pracę, świadectwa, karty obiegowe zmiany, zeznania wnioskodawcy z 20.09.18r 00:07:26 – 00:13:02 w związku z zeznaniami z 20.11.18r 00:33:24: - 00:42:43/

Wnioskodawca faktycznie w okresie od lipca 1969 roku do 17 lipca 1971 roku i od 12 lutego 1972 roku do 30 kwietnia 1984 roku pracował jako konserwator maszyn przędzalniczych w Przędzalni (...) w Ł.. Pracował w ten sposób stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie wykonując w tym czasie żadnych innych prac. (...) oraz drobnych bieżących napraw maszyn przędzalniczych dokonywał on na bieżąco. Wnioskodawca nie pracował w wymienionych okresach jako ślusarz.

/zeznania świadków z dnia 20.11.2018r A. J. 00:11:32-00:22:20 płyta CD k. 36, zeznania R. B. 00:22:20- 00:32:18 płyta CD k. 36, zeznania wnioskodawcy z 20.11.18r 00:33:24: - 00:42:43, świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 4- 5 akt ZUS/

Wnioskodawca pracował tylko na hali produkcyjnej. Dokonywał on (...) maszyn przędzalniczych oraz drobnych bieżących napraw w czasie ruchu maszyn na produkcji.

/ zeznania wnioskodawcy 00:33:24-00:44:50, 00:46:05-00:46:31 płyta CD k. 36/

Było w tym zakładzie ponad 100 maszyn rozmieszczonych na trzech piętrach, a konserwatorów było od trzech do pięciu i mieli oni bardzo dużo pracy.

W okresie od dnia 15.02.1974r do dnia 16.12.1975r wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową i powrócił do pracy w Przędzalni (...) w Ł. w dniu 14 stycznia 1976 roku, na stanowisko konserwatora maszyn przędzalniczych.

/k. 6 akt kapitałowych – kserokopia książeczki wojskowej wnioskodawcy, k. 17 – umowa o pracę, zeznania wnioskodawcy z 20.11.18r 00:33:24: - 00:42:43, zeznania świadków z dnia 20.11.2018r A. J. 00:11:32-00:22:20 płyta CD k. 36, zeznania R. B. 00:22:20- 00:32:18 płyta CD k. 36/

W okresie od dnia 1.10.1998r do dnia 4.10.1998r wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako maszynista oczyszczalni ścieków, a od 17.04.2000r do 31.12.2008r, a następnie od 1.01.2009 do 16.02.2018r jako maszynista oczyszczalni ścieków brygadzysta na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy początkowo w Zakładzie (...), a od 1.08.2000r w (...) Spółce z o.o.

W tym okresie obsługiwał i konserwował on urządzenia oczyszczalni ścieków oraz przeróbki produktów powstałych w wyniku oczyszczania ścieków. Prace te wykonywał stale i bezpośrednio przy urządzeniach oczyszczalni ścieków, w tym również prace w kanałach ściekowych i zbiornikach osadowych, tj. prace określone w Wykazie A , dziale IX pkt 2 pptk3 Załącznika do Zarządzenia nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1.07.1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego emerytalnego oraz w Wykazie A, dziale IX pkt 2 Wykazu A stanowiącego Załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r nr 8, poz. 43)

W okresie od dnia 5.10.1998r do dnia 16.04.2000r wnioskodawca został oddelegowany do pracy w Przedsiębiorstwie (...) Spółki z o.o. w Ł.. W którym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę operatora urządzeń oczyszczania ścieków w ruchu ciągłym /zaświadczenie z 9.10.2017 roku z Grupy Oczyszczalnia (...) w Ł. dotycząca pracy w szczególnych warunkach, świadectwo pracy Z Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w Ł. wraz ze świadectwem pracy w szczególnych warunkach k. 6-7 akt emerytalnych, k. 10 akt kapitałowych, zeznania wnioskodawcy z dnia 20.11.2018r 00:44:08 – 00:44:50, k. 11 akt emerytalnych - świadectwo pracy/

Ubezpieczony 16 stycznia 2018 r. złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek k. 1-3 akt emerytalnych/

Decyzją z dnia 25 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonemu emeryturę i odmówił prawa do rekompensaty za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z uwagi na fakt nieprzedłożenia dokumentów niezbędnych do wydania decyzji o rekompensacie. Jednocześnie zaznaczono, że wypłata świadczenia zostaje wstrzymana ze względu na kontynuowanie zatrudnienia.

/decyzja – k. 8-9 plik II akt ZUS/

Ubezpieczony w dniu 19 lutego 2018 r. złożył wniosek o wypłatę emerytury do wniosku dołączył świadectwo pracy.

/wniosek k. 10, świadectwo k. 11-12 plik II akt ZUS /

Decyzją z dnia 27 lutego 2018 r. organ rentowy podjął wypłatę świadczenia emerytalnego.

/decyzja k. 13-14 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca nie wnosił o sprostowanie świadectw pracy z Przędzalni (...) w Ł. w zakresie zajmowanego stanowiska tj. zamiany ślusarz remontowy maszyn na konserwator maszyn z uwagi na niewiedzę o istotności takiego zapisu.

/ wyjaśnienia wnioskodawcy 00:02:48-00:05:40 płyta CD k. 28/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił w oparciu o dokumenty załączone do akt kapitałowych i akt emerytalnych wnioskodawcy wymienione wyżej przy ustaleniu stanu faktycznego oraz o zeznania świadków: A. J. i R. B., tj. osób współpracujących z wnioskodawcą w przedmiotowym okresie oraz zeznania A. G. (1), którego zeznania korespondują z zeznaniami wskazanych świadków, którzy potwierdzili okoliczność wykonywania przez A. G. (1) pracy faktycznie odpowiadającej zakresowi pracy konserwatora maszyn przędzalniczych, a nie ślusarza remontowego. Zarówno z zeznań tych świadków, jak i wnioskodawcy jednoznacznie wynika, iż taką właśnie pracę w istocie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Przędzalni (...) w Ł. wykonywał A. G. (1). Praca ta faktycznie polegała na bieżącej konserwacji maszyn, odbywała się ona na produkcji w czasie ruchu maszyn, których było ponad sto w tym zakładzie przy niewielkiej ilości ich konserwatorów co powodowało, iż wnioskodawca nie wykonywał już innych prac. Poza tym także ze świadectw prac wykonywanych w szczególnych warunkach wystawionych wnioskodawcy w dniu 7.06.1994r i 8.06.1994r przez Przędzalnię (...) w Ł. wynika również, iż w przedmiotowych okresach A. G. (1) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w istocie konserwatora maszyn przędzalniczych w przemyśle lekkim przy obróbce surowców włókienniczych i ich przędzeniu, tj. wskazaną w tych świadectwach pracę z Wykazu A, działu VII, poz. 1 pkt 12 stanowiącego załącznik do Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987r w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego (Dz.Urz. MG z 1987r nr 4, poz. 7) a wcześniej z Wykazu A do Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 19z dnia 6 sierpnia 1983 roku w tym zakresie.

Z zeznań świadków i wnioskodawcy wynika, iż zawarte w umowach o pracę stanowiska nie zawsze odpowiadały w tym zakładzie zakresowi pracy faktycznie wykonywanej przez pracownika co miało też miejsce w przypadku A. G. (1). Mimo więc wskazania przez pracodawcę w umowach o pracę oraz w świadectwie pracy i świadectwach prac wykonywanych w szczególnych warunkach stanowiska ślusarza remontowego w istocie wskazana i wykonywana przez niego praca odpowiada pracy konserwatora maszyn przędzalniczych co przyznaje w świadectwach pracy w szczególnych warunkach sam pracodawca w 1994 r i co jest zgodne z zeznaniami świadków oraz A. G. (1). W świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd dał więc wiarę załączonym przez wnioskodawcę do akt emerytalnych (k. 4 i 5) świadectwom wykonywania prac w szczególnych warunkach mimo błędnie określonego stanowiska jako ślusarza remontowego za okres od 1 lipca 1969r do 17 lipca 1971 oraz za okres od 12 lutego 1972r do 30 kwietnia 1984r. Jak wynika bowiem z zeznań samego wnioskodawcy oraz jego życiorysu (k. 22) w okresie od 1.09.1966r do czerwca 1969r uczęszczał on wówczas do (...) Szkoły Zawodowej i jedynie trzy dni w tygodniu pracował na Przędzalni jako uczeń w ramach praktyk zawodowych.

### **Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:**

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i wyżej wskazanej oceny dowodów należy uznać, iż odwołanie A. G. (3) jest zasadne.

Zgodnie z art.21 ust.1 Ustawy o emeryturach pomostowych ( tj. Dz. U. z 2018 r. , poz. 1924) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Stosownie do treści ust. 2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art.23 ust.1 i 2 powołanej Ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę; rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (por. M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 Ustawy o emeryturach pomostowych w LEX, por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15 – LEX 2044406).

Przepisy art.2 pkt 5 i art.21 ust. 1 Ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty, tj.:

- 1) brak prawa do emerytury pomostowej,
- 2) posiadanie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu Ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat.

W świetle tego przepisu rekompensata stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla osób, które nie mogą nabyć prawa do emerytury pomostowej.

Przesłanką negatywną zawartą w art.21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych jest nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W literaturze podkreśla się, że wykładnia przepisu art.21 ust.2 ustawy o emeryturach pomostowych nie może prowadzić do absurdalnego wniosku, że prawo do rekompensaty przysługuje wyłącznie tym osobom, które nie nabyły prawa do jakiegokolwiek emerytury z FUS. Skoro zgodnie z art.23 ustawy o emeryturach pomostowych rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 r., to warunek sformułowany w art.21 ust.2 Ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia.

Analiza układu warunkującego prawo do emerytury pomostowej prowadzi do wniosku, że świadczenie to przysługuje tym pracownikom, którzy osiągnęli co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.32 ust.1 i 3 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ale nie nabyli prawa do emerytury pomostowej z powodu nieuznania ich pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 Ustawy o emeryturach pomostowych (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX).

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że odwołujący się nie nabył prawa do emerytury pomostowej, ani prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Stosownie natomiast do treści art.32 ust.2 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1383) za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei przepis art.32 ust.4 stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, to jest na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.).

Z §1 cytowanego Rozporządzenia wynika, że jego treść stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienione w §4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do tego rozporządzenia.

Przepis § 2 ust.1 Rozporządzenia ustala, że za okresy uzasadniające nabycie prawa do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu uważa się okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) w § 2 ust. 2 zobowiązuje zakłady pracy do stwierdzenia okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji.

Natomiast w Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. 2011. 237.1412) określone zostały środki dowodowe, które powinny być dołączone do wniosku, stwierdzające okoliczności uzasadniające przyznanie tego świadczenia.

W myśl § 21-23 powołanego Rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów, oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia. W przypadku zaś ubiegania się pracownika o przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty. Wyjątek od zasady ustalonej w powołanym przepisie jest zawarty w § 25 wymienionego rozporządzenia, który przewiduje, że okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 maja 1985 r., III UZP 5/85 wyjaśnił, że w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe dopuszczalne jest przeprowadzenie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy. Pogląd ten został rozwinięty w znowelizowanym art.473 k.p.c., który stanowi, że w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron. W postępowaniu przed tymi sądami okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń mogą być udawadniane wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi (por. wyr. SN z dnia 02.02.1996 r. II URN 3/95, opubl. w OSNP 1996/16/239).

Dla rozstrzygnięcia spornej kwestii zasadnym stało się zatem ustalenie, czy praca faktycznie wykonywana przez wnioskodawcę w powyższym okresie była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, o jakich mowa w cytowanych wyżej przepisach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że A. G. (1) został zatrudniony w Przędzalni (...) w Ł. w dniu 1 września 1966 r. ale powierzono mu obowiązki konserwatora maszyn przędzalniczych od 1 lipca 1969 roku co sam przyznał. Tym samym za moment rozpoczęcia wykonywania obowiązków w takim charakterze należy przyjąć datę 1 lipca 1969 r. W ocenie Sądu Okręgowego analiza zgromadzonego materiału dowodowego daje podstawę do stwierdzenia, iż wnioskodawca, będąc zatrudniony w istocie na stanowisku konserwatora stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał faktycznie prace związane z utrzymaniem produkcji w ruchu - konserwacją i drobnymi bieżącymi naprawami maszyn przędzalniczych tj. prace wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. wyżej cytowanego, w dziale VII, punkt 1 i które to prace zaliczane są do prac wymienionych w wykazie A, dziale VII, pkt 1 ppkt 12 jako załącznik do zarządzenia Nr 19 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku, a poprzednio w Wykazie A, dziale VII pkt 1 ppkt 12 stanowiącym załącznik do zarządzenia (...) nr 17 z 6 sierpnia 1983r. Charakter pracy wnioskodawcy wynika zarówno ze złożonych

przez niego wyjaśnień i zeznań oraz zeznań świadków, którzy potwierdzili zeznania A. G. (3) w tym zakresie, tj. że wykonywał on pracę w powyższym okresie w szczególnych warunkach.

Podsumowując, stwierdzić należy, że po uwzględnieniu powyższego okresu zatrudnienia wnioskodawcy oraz okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach od 1.10.1998r do 4.10.1998r i od 17.04.2000r do 31.12.2008r stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako maszynista oczyszczalni ścieków i maszynista oczyszczalni ścieków brygadzysta w Zakładzie (...) w Ł. oraz (...) Spółce z o.o. zgodnie z zaświadczeniem dotyczącym wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz na stanowisku operatora urządzeń oczyszczalni ścieków w ruchu ciągłym i w pełnym wymiarze czasu pracy i w Przedsiębiorstwie (...) eko” Spółce z o.o. w Ł., spełnia on wymóg co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych przed dniem 1.01.2009r .

Dodatkowo należy podkreślić, iż do okresu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres pełnienia przez niego zasadniczej służby wojskowej, tj. od 15 lutego 1974r do 16 grudnia 1975r.

Z zeznań wnioskodawcy, a także świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z Przędzalni (...) w Ł. z dnia 8 czerwca 1994 r wynika, że od 1 lipca 1969 r (po ukończeniu (...) Szkoły Zawodowej ) i przed służbą wojskową był on zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy faktycznie na stanowisku konserwatora maszyn przędzalniczych, a następnie po odbyciu zasadniczej służby wojskowej wrócił w dniu 14 stycznia 1976r (a więc w ciągu miesiąca) na to samo stanowisko i wykonywał nadal tę samą pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W tej sytuacji również w sprawie o rekompensatę w związku z pracą w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres zasadniczej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w takich warunkach (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 roku w sprawie II AUa 1899/15, opubl. w Legalis nr 1456649 i z 28.10.2015r III AUa 826/15 opubl. w Legalis nr 1370655)

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał A. G. (1) prawo do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach od pierwszego dnia miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

## ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.

M.P.